

A Fővárosi Ítéltábla a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Palatics Edit) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Kosik Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Kosik Kristóf) által képviselt alperes neve Szerkesztősége (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 12. napján kelt 65.P.21.859/2018/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett internetes sajtóterméket kiadó ... (...) részére 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000,- (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint az alperes szerkesztésében megjelenő ... című lap internetes számában 2018. április 25-én „Rászedett tüntetők, békétlen szervezők” címmel jelent meg írás, amelyben a 2018. április 8-i országgyűlési választásokat követően az ellenzék által szervezett tüntetések kapcsán a „Vélemény” rovatban a ...-hálózat emberei által szervezett utcai tüntetésekről érkezett a szerző. Kiindulópontja az volt, hogy az országgyűlési választásokon győztes pártokkal szemben álló ellenzéket ..., a közismert magyar származású amerikai pénzügyi befektető vezérelte. Az ellenzék lehetséges szerepvállalását, választási vereséget követő teendőit vette számba, és ennek keretében értékelte a cikk az utcai tüntetésszervezést, rögzítve, hogy ... a felperes neve nevű főállású garázda kezébe adta e tekintetben a marsallbotot, leghűségesebb magyarországi katonájára bízva az új ellenzék összetákolásának feladatát. A szerző álláspontja szerint a felperes nem vesztegette gazdája idejét és pénzét, aki törvénytelen és erőszakos akciókat emleget, mert úgy lett trenírozva, hogy állandó társadalmi felfordulásban lelje örömét. Közel egy évvel ezelőtti ...-ben előadott programként tárta az olvasói elé az alperes szerzője a felperes nyilatkozatát. Ebben a cikkben idézettek szerint arról szólt a felperes, hogy az államhatalommal fel kell bontani az együttműködést, aminek következtében a kormányfő fel kell ismerje, hogy ki kell hátrálnia eddigi álláspontja mögül.

Ezt követően a szerző a választások utáni ellenzéki tüntetés résztvevőiről érkezett, illetve kifejtette azt az álláspontját, hogy a szervezők a tüntetés résztvevőit súlyos tévedésben tartották, mert ők nem többség, csak hangos kisebbség, az odacsalt elégedetlenkedőkkel, az ellenzéki pártokkal és a ... aktivistákkal a kormányváltás színjátékát játszották el. Lesz még tüntetés, mert az ellenzék nem

tudja elfogadni a választás eredményét, a lényeg a provokáció, az anarchia és a káosz.

A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazításra kérte kötelezni az alperest, miszerint valótlan, hogy marsallbotot adott ... a kezébe, illetve hogy ... katonája, továbbá egy új ellenzék összetákolásának feladatát bízta rá

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy egy folyamatban volt eljárásban tényként állapította meg a másodfokú bíróság, miszerint egy ...höz köthető szervezet által rendezett tanfolyamon vett részt a felperes, így van kötődése a cikkben utalt befektetőhöz. Ez a kötődés, a felperesnek a 2018-as választásokat követően az ... című adásában adott interjújában előadottakkal együtt alátámasztja az alperesi cikkben foglalt álláspontot, amely tényeken alapuló következtetéseket tartalmazó értékelés, vélemény a felperes ellenzéki tevékenységéről, s mint ilyen, helyreigazítás alapjául nem szolgálhat. A marsallbot felperes kezébe adására és a ... katonájakénti feltüntetésre vonatkozó kijelentés is véleményként értékelhető. Utalt továbbá a Ptk. 2:44. §-ra, valamint a 7/2014. (III. 7.) AB határozatra.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket és az alperesnek - a ... útján - 20.000 forint áfával terhelt perköltséget.

Az elsőfokú bíróság döntésében idézte a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdését, a PK 14. számú állásfoglalását, a PK 12. számú állásfoglalás II. és III. részeit.

Annak vizsgálatából indult ki, hogy értékelhetőek-e a felperesi kereset tárgyát képező kijelentések véleménynyilvánításként, ez esetben ugyanis a közlések sajtó-helyreigazítás tárgyát nem képezhetik. Arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi kijelentés a felperesnek a kormányzati tevékenység bírálata körében kifejtett tevékenysége értékeléseként rögzíthető. A szöveg tartalmi elemzésével megállapítható, hogy az alperesi szerző alapvetése szerint a kormányzattal szemben álló ellenzéki erőket ... irányítja. Ez az alapvetés pedig egy olyan értékítéleten alapul, amely elsősorban a migráció kérdésében a kormányzati propaganda megnyilatkozásait veszi kizárólag figyelembe. Az alperes szerzője e nézetrendszer magáévá téve minősítette a felperes tevékenységét, mivel a kormányzati tevékenységet bíráló ellenzék segítőjeként jelent meg, ... által irányított neki tetsző tevékenységnek. Bár az alperes szerzője a ...-beli nyilatkozatra utalva alakította ki a véleményét a felperes ellenzékszervező tevékenységéről, az elsőfokú bíróság indokolása szerint az ... nyilatkozata is erre az értékelésre utal.

Az elsőfokú bíróság érvelése szerint az ... műsorban tett nyilatkozatokra hivatkozást figyelembe vehette, mert az alperes érdemi ellenkérelmet a tárgyaláson szóban terjesztette elő és hivatkozott a bizonyítási indítványt tartalmazó, elektronikus úton csatolt periratában foglalt tévényilatkozatra. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 497. § (2), (3) és (4) bekezdései alapján ezért ez a bizonyíték figyelembe vehető volt.

A felperesnek az ... műsorában adott nyilatkozata, mint megnyilvánulás alapján az alperes értékelhette a felperes politikai szerepvállalásait úgy, mint aki az ellenzékhez kötődve ... aktivistájaként, katonájaként tevékenykedik.

Kiemelte - utalva a PK 12. számú állásfoglalásra is -, hogy az értékítéleten alapuló következtetések, amelyek ugyan tényekkel nem alátámaszthatóak, illetve tévesek, a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglaltak szerint alkotmányos védelemben részesülnek, ezért nem helyreigazíthatóak. A nézetek alapulhatnak téves következtetéseken is, véleményként szabadon kifejtethetők, mivel a véleménynyilvánítás szabadsága különféle nézetek szabad kifejtését is magában foglalja. Figyelembe vette, hogy a felperesnek lehetősége van saját ellenvéleményét megjeleníteni, hiszen

közéleti szereplőként megszólalhat a média különböző felületein.

Mindezek alapján, mind a marsallbotra, mind a katonakénti feltüntetésre, valamint az ellenzék összetákolásának feladatára vonatkozó kijelentéseket úgy értékelte, mint amelyek a felperes hangoztatott ellenzéki szervezői feladatainak bírálataként jelentek meg, figyelemmel a cikk szerzőjének alapvetésre is. Véleményként ezért ezek nem helyreigazíthatóak.

Az alperesi védekezésben hivatkozott másodfokú határozat kapcsán megjegyezte, hogy ott azt a konkrét tényt vizsgálták, miszerint a felperes részt vett-e ... által szervezett rendezvényen, konferencián, tanfolyamon. Jelen perben azonban az írás a felperes kormányzati politikával való szemben állást kifejező aktivista magatartását minősítette, a felperest ... katonájaként feltüntetve, amit a két személy ideológiai azonosságára alapozott. Ennek helyreigazítására azonban nem talált alkotmányos lehetőséget, és a keresetet elutasította.

A perköltségről a Pp. 82. § (1), (3) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását.

A felülbírálati jogkör gyakorlását a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapítva kérte, mivel az elsőfokú ítélet a megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le azzal, hogy a felperes által helyreigazítani kért közléseket véleménynyilvánításoknak minősítette.

Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében nem azt sérelmezte, hogy a cikk a kormányzati tevékenységet erőteljes kritikával illető személyként jellemzi, aki a választási kampány során saját tevékenységével az ellenzéki összefogást támogatta. A felperesi kereset a felperest ...el konkrétan és kifejezetten összekötő, minden valóságálapot nélkülöző kijelentéseket sérelmezte.

Utalt arra, hogy sajtó-helyreigazításnak véleménynyilvánítással szemben akkor sincs helye, ha a vélemény nem felel meg a valóságnak, de a véleménynyilvánítás nem légből kapott, hanem valamilyen okszerűen levont következtetésről van szó. Az újságírók véleményüket nem minden ténybeli alap nélkül, a valóságtól teljesen elrugaszkodva írhatják meg. Helye van ugyanis sajtó-helyreigazításnak, ha a vélemény valótlan tényen alapul vagy való tény hamis színben tüntet fel.

Köztudomású ténynek minősítette, hogy az úgynevezett ...-terv nem létezik, ennek megalapozását a kormánypropaganda sohasem tudta alátámasztani. Az a körülmény, hogy a kormányzati propagandát valóságként veszi alapul a cikk szerzője, a ...-tervet nem teszi valóssá és a véleménynyilvánításnak okszerűségét nem támasztja alá. Az elsőfokú ítélet indokolásával szemben, ezért nem adja meg a véleménynyilvánítás okszerűségét az, hogy a cikk szerzője abból a kormányzati propagandából indult ki, hogy a kormánnyal szemben a teljes ellenzék ... irányítja.

Megítélése szerint az alperesnek vagy tényszerűen kellett volna bizonyítania a felperes és ... közötti közvetlen kapcsolatot, vagy pedig azt kellett volna bizonyítania, hogy létezik az úgynevezett ...-terv és a felperes tevékenységével ezt a tervet hajtja végre. Az alperes azonban egyik körülményt sem tudta alátámasztani. Az ... riportban elhangzottak a fentiek alátámasztására nem alkalmasak. A felperes nem említett a riportban olyat, ami alapján ...el okszerűen össze lehet kötni. Tény, hogy a nevéhez kötődik az úgynevezett átszavazásos módszer, és a választási kampányban az ellenzéki összefogást propagálta. Az alperes azonban nem vezette le, hogy e között és ... politikája között mi a konkrét összefüggés.

A kormánypropaganda szerint a ...-terv egyébként sem a magyarországi választási rendszerre összpontosít, hanem a migrációs politikára. Ha elfogadható lenne, hogy a ...-terv tartalma objektíve nem bizonyítható, úgy abból az is következik, hogy az alperes az okszerűnek vélt következtetése alapjául szolgáló tény valóságát sem tudja bizonyítani, így alappal nem hivatkozhat a véleménynyilvánítás szabadságára akkor, amikor egyébként valótlan tényállításokat közöl.

Mindezek alapján az alperes meg sem kísérelte, hogy a véleménynyilvánítást, mint valós tényekből levont okszerű következtetés alapját képező való tényeket bizonyítsa.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 497. § (2)-(4) bekezdései alapján az alperesi

iratcsatolást hatályos perbeli cselekményként nem lehetett volna elfogadni. Az alperes az ellenkérelem bizonyítékokat tartalmazó részét a bíróságnak elkésve, számára pedig semmilyen módon nem küldte meg, ezért az a Pp. 497. (3) bekezdése alapján hatálytalan perbeli cselekmény. Kérte, hogy az alperesi iratcsatolás tartalmát hagyja figyelmen kívül a másodfokú bíróság. Hivatkozott arra, hogy mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete, amelyben az alperesi közléseket véleménynyilvánításnak tekintette, és a felperes keresetét elutasította, sértette az Smtv. 12. § (1) bekezdését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság sem eljárási, sem anyagi jogszabályt nem sértett. A tényállást teljes körűen feltárta, a bizonyítékokat megfelelően mérlegelte és abból okszerű következtetést levonva hozta meg az ítéletét, és következtetett arra, hogy a sérelmezett közlések véleménynek minősülnek, ami miatt sajtó-helyreigazítást elrendelni nem lehet.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a PK 12. számú állásfoglalás azon iránymutatását, mely szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, az egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Alappal jutott arra a következtetésre az ítélet indokolásában, hogy valamennyi kijelentés a felperesnek a kormányzati tevékenység bírálata körében kifejtett tevékenysége értékeléseként fogható fel.

A felperesi fellebbezési érvelés kapcsán hivatkozott arra, hogy az alapján az alperesnek azt kellene bizonyítania, hogy mi ... tényleges célja Magyarországon, Magyarországgal. Az alperes szerint az nem köztudomású, hogy ...-terv nem létezik. Az a köztudomású, hogy a politikai életben résztvevők ... kapcsán két táborra oszlanak. Az egyik tábor szerint van ...-terv, a másik szerint nincs. Ez lényegében politikai nézet, politikai vélemény, melyet bizonyítani nem kell és nem is lehet.

Helyesen emelte ki az elsőfokú bíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozat alapján, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága különféle nézetek szabad kifejtését is magában foglalja, ezek a nézetek alapulhatnak téves következtetéseken is.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bizonyítékként csatolt ... nyilatkozatát is. Változatlanul hivatkozott a közszereplők kapcsán az ellenkérelmében felhívott AB határozatokra, valamint a Ptk. 2:44. §-ra.

A bizonyíték hatálytalansága kapcsán utalt arra, hogy a fellebbezésben a felperes nem hivatkozott a Pp. 369. § (1) bekezdésében szabályozott felülbírálati jogkörre. Felperes fellebbezése nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés c) és a Pp. 370. § (1) bekezdés, a Pp. 369. § (1) bekezdéseinek. Ebben a részében a fellebbezést érdemben nem lehet vizsgálni. A fellebbezési ellenkérelmében idézett Pp. 497. § (3), (4) bekezdése, a Pp. 498. § (1) bekezdése, a Pp. 608. § (1) bekezdése és 618. § (1) bekezdései alapján azt a következtetést lehet levonni a fellebbező szerint, hogy csak az ellenkérelem írásbeli előterjesztése esetén fűződik hatálytalanság jogkövetkezménye ahhoz, ha az alperes nem küldi meg a felperesnek írásbeli ellenkérelmét. A bizonyítékokra vonatkozó szabályok értelmében azoknak már az első tárgyaláson rendelkezésre kellett állniuk. Mivel az elektronikus eljárási szabályok értelmében az alperes bizonyítékot az első tárgyaláson okirati formában vagy egyéb módon nem csatolhatott, így bizonyítási, bizonyítékok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettségének csak úgy tudott eleget tenni, hogy a tárgyalás előtt, bizonyítékait a bíróságnak elektronikus úton megküldi. Ha nem így tett volna, a bizonyítéka valóban hatálytalan.

Az ellenérdekű féllel való közlés kapcsán azzal érvelt, hogy a törvény nem fűzi a hatálytalanság jogkövetkezményét ahhoz, ha a bizonyítékot a tárgyalást megelőzően az alperes nem küldi meg közvetlenül felperesnek.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ...-ben tett nyilatkozat figyelembe vétele, annak eljárási jogszabálysértés esetén mellőzése vezethet-e az ítélet megváltoztatásához [Pp. 369. § (1) bekezdés], illetve a kifogásolt részleteket az elsőfokú bíróság helyesen minősítette-e véleménynek [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont].

A felperes - a fellebbezésből és a helyreigazítási kérelemből is kitűnően - nem azt sérelmezte, hogy a szerző milyen nyilatkozatot tulajdonított neki az ellenzék feladatával, az összefogás szükségességével kapcsolatban, vagy milyen véleménye volt a felperes ellenzéki szerepének jelentőségéről. Közömbös volt ezért a fellebbezésben hivatkozott ... nyilatkozat az ügy érdemi elbírálásában. Nem volt jelentősége, ezért a nyilatkozat bizonyítékként értékelése körében előadott eljárásjogi érveléseknek sem, erre hivatkozással az elsőfokú ítélet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján nem volt megváltoztatható.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és nagyobb részt annak indokaival - a fellebbezésben foglaltakra utalás mellett - egyetértett.

Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a PK 12. számú állásfoglalás alapján abból, hogy a kifogásolt részletet a cikk egészét és belső összefüggéseit figyelembe véve kellett vizsgálni. Figyelemmel kellett lenni továbbá az átlagolvasó értelmezésére abban a tekintetben is, hogy a sérelmezett közlések tényállítások, tényekből levont következtetések, vagy véleménynek, értékelésnek bizonyulnak.

Jelentőséget kellett tulajdonítani ebben a körben annak, hogy a kifogásolt írás a „Vélemény” rovatban megjelent véleménycikk, amely a fellebbezési hivatkozással szemben nem újságírótól, hanem egy jogásztól származott. Olyan publicisztikának szánt közlés, amelynek megfogalmazója nem informál, hanem a közelmúlt, közérdeklődésre számot tartó eseményeit értelmezi, reagál, azokat mutatja be és helyezi az általa valósnak vélt összefüggések közé. Az ilyen közlések általában véleményhez közeli jellegét az elsőfokú bíróság helyesen értékelte. Ezt erősíti, hogy a szerző által használt kifejezések kevésbé fogalmazhatóak meg konkrét tényállításként. A cikk első mondataiból és az alkalmazott kifejezésekből kitűnik az átlagolvasó számára is, hogy az a szerző kiinduló meggyőződése ... magyar származású, amerikai befektető magyarországi politikai szerepéről, hogy az áprilisi választáson vereséget szenvedett ellenzéket, illetve az ellenzéki csoportokat befolyásolja, finanszírozza, velük szemben elvárásokat fogalmaz meg („rossz befektetést csinált”, „várta tőlük”, „elégedetlen velük”, „elcsapta” őket). A későbbi részleteket is ezen nézőpont és előfeltevés alapján kell értékelni. Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [49] bekezdésére figyelemmel arra, hogy az alperes ezen feltevései ... magyarországi belpolitikai szerepével kapcsolatos nem vitásan létező politikai vitában véleményként jelentek meg, amely esetleges helytelensége esetén is szabadon kifejtethető.

Ugyanebbe az összefüggésbe és értelmezési körbe illeszkedtek a felperes által kifogásolt, őt mint politikai közéleti szereplőt érintő „... leghűségesebb katonájára”, „marsall bot átadására”, az ellenzék „összetákolására” vonatkozó közlések is, amelyek hasonló jellegű vélemények, mint az ellenzék leváltására, és ... feltételezett szerepére utaló kijelentések. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a politikai szereplők motivációival, támogatásával, szerepével kapcsolatos különböző megalapozottságú elméletek is a politikai véleménynyilvánítás körébe tartoznak. Ezek véleményként oltalmat élveznek, a közügyek szabad megvitatásának alkotmányos értéke miatt.

A sérelmezett közlések tárgya az az aktuális közéleti esemény volt, hogy a parlamenti ellenzéki pártok választási veresége után olyan, utcai demonstrációra került sor, amelynek fő szervezői, és felszólalói nem a vereséget szenvedett parlamenti pártok soraiból kerültek ki, hanem civil személyek, illetve az újnak véleményezhető ellenzéki erők képviselői. Olyanok, mint a felperes, akit közismert tiltakozó akciói, a cikkben is idézett megszólalása miatt az új ellenzék egyik legjelentősebb hangadójának, lehetséges vezetőjének, koordinátorának tekint a szerző. Az átlagolvasó számára is egyértelmű, hogy a cikk a kifogásolt kifejezésekkel a szerző benyomásait ábrázolja a felperes és ... szerepéről, nem pedig a tudomását közli arról, hogy a felperes ...el milyen kapcsolatba került.

Az ellenzék leváltására, ... katonájára, a marsallbot átvételére és az ellenzék összetákolásának feladatára vonatkozó kijelentések a felperes által sérelmezett tartalma a véleménycikk jellegre, a szimbolikus nyelvi eszközökre, és a fentiekre figyelemmel tényállításként nem volt minősíthető. Az írás azt fejezte ki, hogy a szerző meglátása szerint a felperes az új ellenzék képviselőjeként ... embere, aki a kormány megdöntésére vonatkozó terv megvalósításán munkálkodik a szervezett utcai tüntetések révén. Eszközei pedig nem békések, amit a cikkben hivatkozott ... nyilatkozattal kívánt alátámasztani.

A cikk ezen, felperes politikai tevékenységére, szerepére vonatkozó következtetései a szerző véleményeként jelentek meg. Nem lehetett fentiek alapján elemezni őket abból a szempontból sem, hogy az összefüggésnek milyen ténybeli alapja van ... és az ellenzék, annak részeként felperes kapcsolatára nézve. Ez a mélységű vizsgálat a véleményt nyilvánító személy politikai kérdésben képviselt álláspontjának helyességét tenné mérlegre, amit politikai értékítélet esetén az alkotmányos mérce sem tesz lehetővé {7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]}. A szerző - helyességétől, helytelenségétől függetlenül véleménynyilvánítás szabadsága alatt álló - értékelését, politikai véleményét tükrözi az, hogy a kormányellenes tüntetések mögött a felperesi tevékenységen keresztül - mint minden, a kormány meghátrálását kívánó ellenzéki tevékenységen keresztül - ... megnyilvánulását látja és az eseményeket ebből a nézőpontból értelmezi, ilyen következtetéseket von le.

A felperes nem vitásan politikai közéleti szereplő, aki a tevékenységére vonatkozóan a Ptk. 2:44. §-ára figyelemmel a véleménynyilvánítás szabadsága érvényesülésének fokozottabb türéseire köteles, amelybe a felperes általa különösebb tényalap nélkülinek minősített politikai vélemények is beletartoznak.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte ezért a kifogásolt részleteket az adott szövegkörnyezetben véleménynek, és következtetett arra, hogy a 7/2014. (III. 7.) AB határozatra figyelemmel a politikai értékelések körében a téves, helytelen, megalapozatlan vélemények is a véleménynyilvánítás szabadságának védelmét élvezik. Sajtó-helyreigazításnak politikai vélemény kapcsán pedig nincs helye az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, ezért az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette ezt a jogszabályi rendelkezést sem.

A ...-terv létének vagy nem létének a jogvita eldöntése szempontjából nem volt ügydöntő jelentősége, ebben a kérdésben a Pp. 266. § (2) bekezdése szerinti köztudomású tény sem volt megállapítható. Az alperes helytállóan utalt arra fellebbezési ellenkérelmében, hogy a politikai valóság része, miszerint egyesek valósan fogadják el, hogy ... az általa helyesnek tartott nyitott társadalmak megvalósítása érdekében támogatja a migrációt. Alapítványain, társadalmi szervezetein keresztül ezért bele kíván avatkozni a magyar belpolitikába, az azt ellenző kormányzattal szemben az ellenzék, ellenzéki mozgalmakat, utcai tüntetéseket, azok szervezőit támogatva. Mások pedig

ezeket az összefüggéseket minden ténybeli alap nélküli állításoknak, a kormány hazug propagandájának tartják. A közéleti, politikai vita lényegét képezi ez a véleménykülönbség, amelynek feloldása nem lehet a bíróság feladata. Ez a kérdés olyan közéleti vita, politikai vita tárgyát képező tartalom, amelyben a bíróság állásfoglalása valamelyik vélemény kinyilvánítására vonatkozó szabadság sérelmét jelentené, a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjára figyelemmel sajtó-helyreigazítást sem alapozhat meg.

A fellebbezésben hivatkozott okokból ennél fogva nem volt alap eltérő jogkövetkeztetés levonására, az elsőfokú ítélet megváltoztatására. Az elsőfokú bíróság valótlan tényállítások hiányában jogszabálysértés nélkül utasította el az Smtv. 12. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperes helyreigazítási keresetét.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, erre tekintettel az alperesi sajtóterméket kiadó javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdés alapján, óránként 5000 forint munkadíjat, és a csatolt költségjegyzék szerint tárgyalás hiányában a fellebbezési ellenkérelem elkészítésénél két órát figyelembe véve, összesen 10.000 forint+áfa ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2018. november 16.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró